

"...קרנבל בנח"ל, קרנבל - מי שלא בא, חבל..."

(לפי המנגינה של קרנבל בנח"ל, להקת הנח"ל, לאה נאור את יאיר רוזנבלום)

תחרות ניווט – "שושנת העמקים" – פיק – 27.3.09

רקע: מזה שכשלוש שנים שלא דיווחתי, סיפרתי, התרשמתי, קיטרתי וזיבלתי על תחרויות ניווט, והריני שוב פה עם נושא משובב נפש זה.

ולמודאגים, לא חלילה שיבש הדיו בקולמוסי, ולא, רחמנא, שנסתמו מעיינות כתיבתי, אבל פשוט נעדרתי מתחרויות אלו (למיטב זכרוני המחליד מאז אליפות העולם בטרואה, צרפת, לפני כשנתיים). מאז שלנכסיי הצטרף חלק במטוס מוני שאינו תואם תיחור בניווט מפאת מהירותו הגבוהה (מקשה על ההתארגנות יחד עם האיטיים, ועל זיהוי תמונות, הן בנתיב והן בנקודות הביקורת) הדרתי רגליי מתחרויות אלו למרות אהבתי הרבה אליהם. עד שלא חוזרים, לא זוכרים כמה זה כיף ומהנה ומספק. ואולי לזה התכוונו חז"ל באמרם: "איבר קטן בגופו של אדם, משביעו – רעב, מרעיבו – שבע..."..

והנה צ. ידידי פנה אלי בחירום. שותפו לצוות הבריז לחופשת סקי (בשל הדחייה במועד המקורי של התחרות- הגשם של יום ו'). לרעי צ. יש מקום תעופתי חם בליבי. לפני שנים היה הוא זה שגרר אותי לראלי הראשון לניכר, ולמרות התנגדותי הצטרפתי אילו ומאז התמכרתי קשות לנושא.

הקדמה: בניגוד לרשימותיי הקודמות אמנע הפעם מתיאור השיקולים הטכניים במהלך הניווט, אדלג על ההיסטוריה של הנקודות הקסומות אותן חלפנו, אתעלם משאגות הגיל והאושר כאשר זיהינו תמונה בנתיב או גילינו איך ניסו לסדר אותנו עם תמונה שגויה של נקודת ביקורת (צומת אחד לפני נקודת הביקורת, וזה כל כך קורץ) ואתמקד בחוויות ובהתרגשויות הטיסתיות.

התחרות: ארגון למופת, מעטפות מסודרות שחולקו בזמן וכל 9 המטוסים במקצה התחרותי יצאו לדרך בזמן. טסנו (צ. ואני, כמובן) בססנה 152, ומאחר והצהרנו על מהירות ניווט של 70 קשר שובצנו אחרונים בשיירה. הזמן של 13 דקות שניתן להגיע לנקודת ההתחלה, הצומת של העלייה לרמות, קצת ארוך, אפילו לפלגמטים כמונו, והסתובבנו והסתובבנו (ושוב נכשלתי בניסיונותיי למצוא את שרידי עצמותיי ממלחמת יוה"כ ברמת-הגולן (73, למי שעוד לא נולד..)) והצלחנו כבר מרחוק לזהות שהצילום של הנקודה נכון (בעיקר בזכות האנטנה בפינה...).

נקודת התחלה – צומת הפניה לרמות.

חצינו את הכנרת לכיוון הנקודה הבאה, הצומת של הכביש שמגיע מן הכנרת והכביש שמחבר את צומת קדרים עם צומת גולני. הנווט המהולל (הח"מ) הצליח לזהות בדרך נקודה בנתיב. **צוקי נחל עמוד על רקע קיבוץ חוקוק.**

"כזאת עוד לא קרה לי" שרה הבתולה בשיר "בת 16 הייתי" ("אוי רע לי רע לי, כזאת עוד לא קרה לי, חלום נעים היה לי, וגז לעולמים". דן אלמגור ללחן עממי).. בל ירחב לבכם ואל תתגאו לפני הזמן כי זו הייתה הנקודה היחידה שזיהינו בנתיב (למרות שבמבט יסודי על התמונות ניתן היה לזהות עוד תמונות מספר, לדוגמא, בתמונה של צומת כפר קיש רואים את האכסניה למטה ואת התבור ברקע, ובתמונה שליד המושבה כנרת רואים חתיכה מהכנרת..).

משם טסנו (קרטענו, למען הדיוק התעופתי) לשזור. שוב חזרו זיכרונות קורס המכ"ם בנח"ל-906, אבל ציינתי שאתעלם. המשכנו מעל כביש עכו-צפת (הידוע גם כבקעת בית הכרם) עד גילון. שוב חשנו מה זה "ללכת עם ולהרגיש בלי". טסים כמו אז"ם במטוס של הת"כ (500 רגל מעפ"ש מרבי). ידידי הטייס צוהל ועולף לאור הישגינו בעמידה בזמנים "איזה כיף! איזה יופי!". "עוד מילה אני משליך אותך מהמטוס!", אני יורה בו. אני מזיע, מתאמץ, יורק דם והוא מעז ליהנות. הקטע בין גילון להושעיה ראוי לציון מיוחד (ובגלל זה פתחנו את פיגור הזמנים הגדול שלנו בכל הנתב - 1/2 דקה..). האזור של גוש שגב מדהים בירקותו, רכס יודפת נראה לקוח מארץ אחרת ואחרי זה מגיעות בקעת בית נטופה ובקעת תורען. לולא ידעתי את מקומנו הייתי מתבלבל בין טיסה בקנדה לטיסה באירלנד (או אולי בסקוטלנד אבל לא זכור לי שטסתי שם...). מהושעיה לתבור שוב טייסי אינו מצליח להתאפק. "איזה יופי שהזינו את התחרות מימי שבת לימי ו' כך שלא רושמים לי נפקדות בביה"כ..". (זה לא בדיוק מה שהוא אמר, אבל זה מה ששמעתי). הרוח שהתחזקה הסירה ממני את החשש שנפגוש גולשים בתבור (שיסיטו אותנו מן המסלול ומזיהוי התמונות...). האזור למטה שוב מדהים. האגם הקטן של נחל תבור מלא והירוק ממש מזעזע. פספסנו תמונה בצומת גזית אבל את תמונת נקודת הביקורת זיהינו בהצלחה.

צומת כפר קיש

הנקודה הבאה הוצבה על ידי בהתארגנות לא במקומה הנכון במפה (החיפזון מהשטן) ובמקום במנחמיה מצאנו עצמנו בגשר נהריים. "שימו לב לגבול" מתערב הבקר בפעם הראשונה והאחרונה בכל הדרך ומשם לאכסניה שלמרגלות הכנרת. ניסיתי, התאפקתי, אבל זה חזק ממני. שוב אני נהנה לראות את ביה"ח פוריה מלמעלה כשאני במצב שמיש וללא אינפוזיה וטרכאוסטומי ושאר מרעין בישין. מן העגלה המכונה ססנה 152 ביה"ח נראה פי מליון יותר טוב מאשר ממסוק ה"בל" שחילץ אותי מהתופת. גילינו שעבדו עלינו בתמונת נקודת הביקורת האחרונה, והופ חזרה לפיק. צ. ידידי לא התחרה מעולם בנחיתות דיוק. "סמוך!!!" אני אומר. "כמו שהבאתי אותך עד הלום אני אנחית אותך במלבן".

למרות משבי הרוח ידידי נוחת להפליא ואנחנו זוכים רק ב-40 נקודות רעות (התוצאה השנייה הכי טובה של התחרות). ידידי המום ואני נאלץ לשלפו מן המטוס. (הערה: לכל ידידי משמיצי. הלוואי שהייתי יודע לנחות בצד שמאל – הטבעי, כמו הנחיתה שביצענו, אז להאשים אותי שנחתי מהמושב הימני. מה אני?? צאק ייגר או דני שפירא?!).

מחשבות (הגיגים) לסיכום

במהלך הניווט, כפי שכתבתי, חשבנו לפעמים שאנחנו בקנדה או בסקוטלנד. תחת האף יש לנו, לפחות לעונה מוגבלת, שכיות חמדה מדהימות מן האוויר שגורמות לך לבכות על ההחמצה של כל דקה שאינך באוויר.

וחזרה למנטרה הידועה על תחרויות הניווט. זו הזדמנות נהדרת לטוס למקומות שאינם בנתיבי הטיסה הרגילים ומישהו עושה לך כבר את העבודה השחורה מראש. איזה פרייר תורן ארגן לך מסלול טיסה נמוך בנופים משוגעים. ממש אז"ם בתחפושת "מהוגנת...". נוסף לכך טרחו האנשים ובשביל שיהיה לך עוד יותר מעניין ולא תשתעמם חלילה במהלך הטיסה, הם גם מחלקים לך תמונות יפיפיות שעליך לזהות (תמונות בנתיב) או לאמת אם הן במקומן (תמונות של נקודות ביקורת).

תוסיפו לזה תרגול קטן באוויראות של מספר מטוסים באוויר (בעיקר בשלב ההגעה לשדה היעד והיציאה ממנו בתום התחרות), עמידה בזמנים ברזולוציה שלא הייתה מביישת שום טייס מסחרי רב ניסיון וותק (לא יכול להתאפק – בהנחה שהוא ממלא גם דלק במטוס לפני הטיסה...) וכלה בטיסה איטית ומהנה עם מחשבה קדימה על הפרשי הגבהים הצפויים בנתיב. מה עוד צריכים טייסי סוף השבוע כמו צ. ידידי ורעי (גם לא לצרכי תעופה...) ועבדכם הנאמן, דיינו.

צר היה לי לראות רק 12 מטוסים המתייצבים ביום קסום בפיק. כל כך חבל לי שלא ראיתי (או אולי לא שמת לי לב) מדריכים שמנצלים תחרויות כאלו להגברת מיומנויות חניכיהם (בהמשך למאמר קודם שלי). כן, אני יודע שזה לא נדרש לבחינות המטופשות של רת"א, אבל זה חינוך לתעופה ולאוויראות.

אז עמיתי הטייסים, המשיכו לטוס לפרסריי בכל מיני מקומות "אקזוטיים" חרשו וגהצו את הנתיבים ובמקרה הטוב הגישו פה ושם מרשה לטיסת מרחב (כזו שלא בגובה הנתיב ולא בנתיבים המסומנים) והמשיכו לקנא באזמניקי"ם...

להתראות בתחרות הבאה (אולי יום אחד אדע לנווט מספיק טוב ולזהות תמונות בנתיב כך שאוכל גם לנווט ולטוס במהירות של 140 קשר על המסלול...).

י' כ' ע' ו'

יזקר נוי